

Autiosta asutuksi

Meitä on moneen junaan, ja tänne maaseudun autioituneisiin pihoihin porukkaa kyllä mahtuu.

Olette varmaan lukeneet joskus hulluja juttuja siitä, miten jotkut kaupunkilaiset repäisevät itsensä irti oravanpyörästä. He riuhtaisevat itsensä kertaheitolla irti omistamastaan materiaasta, asunnosta ja kaikesta muusta, pakkaavat pienen reppunsa ja muuttavat kauas pois.

Ihan hullua vai mitä? Kiehtovaa ehkä, mutta hullua silti. Hullua minusta ja varmasti monesta meistä, jotka olemme huomaamattamme sitoneet itseemme omistamaamme paikkaan.

Maajussi ei maapaloistaan hevillä luovu, sen me tiedämme kaikki. Voi sitä sinisilmäistä maallemuuttajaa, jolle intoileva kiinteistövälittäjä kertoilee kauppahetkellä naapureiden mahdollisesta halukkuudesta myydä vieressä olevalta pellolta, kumpareelta tai ryteiköstä tonttiin lisämaata.

Juu, kyllä halukkuutta saattaa hyvällä lykyllä ollakin, mutta mihin hintaan? Siitä maallemuuttaja voi tehdä vain viljejä arvauksia, jotka, naapurin sitten muutaman vuoden jälkeen kerrottuaan hinnan, tulee kerrottua ainakin kymmenellä. Siinä tulee tahtotila ponin hankintaan tai autotallin rakentamiseen punnittua kerralla kunnolla.

Älkää ymmärtäkö väärin, minä ymmärrän tämän erittäin hyvin. Muutaman aarin myyminen kuulostaa pikku jutulta, mutta ei sitä ole. Kun ramppaa maanmittaustoimistossa ja tonttikaupoilla, rämpiä vesisateessa siellä ryteikössä etsimässä porukalla rajapyykkejä ja merkkäämassa uutta rajaa, tulee varmasti pohdittua, että olikohan tuo naapurilta vaadittu korvaus sittenkään riittävä?

Ensi kerralla osaa sitten pyytää tarpeeksi, jottei taas niin sanotusti ketuta.

Mutta yhtä asiaa minä en kyllä ymmärrä. Että miksi vanhoja tupia ja torppia ei pistetä myyntiin?

Useita vuosia sitten etsimme vanhemmilleni pientä taloa jostain täältä lähiseudulta. Mitään sopivaa ei tullut myyntiin ja kyselimme kaikkia mahdollisia selkeästi autioita paikkoja mistä vain ikinä kuulimme.

Omistaja on pääsääntöisesti aina joku, joka oli joskus autiossa talossa asunut, ja sittemmin rakentanut uuden ja paremman pellon toiselle puolen.

Vaikka torppa näytti surulliselta ja suorastaan huusi itselleen kunnostajaa, useimmiten kyselijään suhtauduttiin suurella epäluulolla. Vastaus oli yleisimmin jotain sinne päin, että paikka on niin huonossa kunnossa, ettei sitä voi kenellekään myydä.

Vaikka täällä maalla montaa asiaa osataan, niin mitäs jos opeteltaisiin vielä myös tämä: se ei ole tyhmä joka myy, vaan se joka ostaa.

Jos siis joku haluaa kunnostaa itselleen puolimädän vanhan talon, niin antakaa mennä vain, vaikkette itse sellaisessa suostuisikaan enään asumaan. Meitä on moneen junaan, ja tänne maaseudun autioituneisiin pihoihin porukkaa kyllä mahtuu.

Muistakaa muuten jättää itsellenne siivu maata siitä vanhan torpan kupeesta. Kun ostajat ovat saaneet ensin torpan remontin valmiiksi, ne alkavat haaveilla kasvihuoneesta, ja sen paikka sopivasti onkin juuri sillä pläntillä mikä jäi heiltä ostamatta.

Saatte siitä kuulkaas hyvän hinnan. Ja sillä hinnalla voi pakata reppunsa ja muuttaa vähäksi aikaa kauaksi pois. Ja silti pääsee vielä takaisin omaan kotiin.

Maaseudun Tulevaisuus Tammikuu 2017
kirjoittaja Olga Temonen, Olga perheineen asuu maatilalla Iitissä.

LEMSAJÄRVEN LINJURISSA.

Pala taaksejäänyttä elämää, häkäpönttökyytejä kiitollisuudella muistellen.

Oli täyteen ahdettu linja-auto; oli markkinaväkeä, ukkoa, akkaa, oli matkalaukkua, koria, vakkaa ja tuoksua hien ja tupakan. Se mennä rämisti pitkin tietä ja raahasi vatsaansa täysinäistä, se nousi vaivalla vastamäestä joka hetki näyttäen hajoovan.

Sen vieritit nitisi, runko notkui, puhisi, ähki ja paukkui. Sitä maantien laidalla koirat haukkui ja kilpaa juoksivat vierellä sen. Mut sentään, kaikesta huolimatta se eespäin puuskutti pontevasti, joka kuopan kohdalla pohjaan asti se hurautti, akkunat helisten.

Niin matka jatkui, ja puheenporu se täytti vaunun, ja päivä paistoi, ja takakopissa viinaa maistoi taas äijät, turhia turistien. Mut etupenkissä kihlapari se onnen huumassa kuherteli, sen hellät ilmeet ja teerenpeli loi vaunuun tuntua keväimen.

(matka jatkuu seuraavassa Läpyskässä)

Osta nyt itsellesi

**Liesjärven koulu
1911-2010**

luokkakuvia -kirja

Hinta 100€

**Tuotto Liesjärven
koululaisten hyväksi.**

**Tilaa omasi Taimilta:
taimi.syrjala@gmail.com
puh. 040-0473467**

Forssan Isännöinti LKV [A] -AIT
ja Kiinteistönvälitys Oy

Hämeentie 11 30100 Forssa (03) 4223670

KOVA KYSYNTÄ MÖKEISTÄ JA HUVILOISTA
Oletpa myymässä tai ostamassa ota yhteys.
Yrityksemme tuntee seudun ja tietää hintata-
son. Yhteyshenkilönä Matti Ryyppö
nykyinen kesä-liesjärveläinen.

**P. 03-422 3690
0500 480 582.**

**-kiinteistönvälitys
-kiinteistöarviot
-vuokranvälitys
-perunkirjoitukset**

Läpyskä ilmestyy jokaisen kuukauden viimeisinä päivinä
ja löytyy netistä www.liesjarvi.fi, sekä entisen koulun kierrätyspisteen päädystä.

Jakeluongelmista yhteydenotot: 040 415 2216 / Moona

Valmiit aineistot VIIMEISTÄÄN 23.3.
sähköpostitse liesjarvilapyska@gmail.com